

Jeff nam zijn iPad uit zijn schooltas en zocht de website waarover zijn klasgenootjes vandaag hadden zitten kwetteren. De website heette www.futureme.org. Je kon daar berichtjes naar jezelf sturen. Berichtjes naar een heel verre toekomst. Hij kon dus een boodschap sturen naar zichzelf over tien, twintig, misschien zelfs dertig jaar.

Over twintig jaar? Dan was hij misschien zelf papa. Wat voor soort papa zou hij zijn? Toch niet zo eentje die een hond belooft en dan een kat geeft? Papa had beloofd een hond te kopen voor Jeffs tiende verjaardag. Vorig jaar was hij tien geworden. Hij had zo naar een hond verlangd. En toen had daar opeens een kat gezeten.

Een allerschattigste kat, dat wel. Maar toch: een kat. Die kon je niet leren pootjes geven, of er aan een leiband mee gaan wandelen.

‘Een kat!’ had mama veel te enthousiast geroepen. Het beest sprong uit de doos en dook van schrik onder de kast. Daar zat het te piepen als een muisje.

‘Vind je haar mooi?’ had papa gevraagd. ‘Je mag haar zelf een naam geven, Jeff.’

‘Mevrouw de Hond,’ had Jeff gezegd. En zo had hij nu een kat die Hond heette. Zodat papa altijd zou blijven onthouden dat hij met het verkeerde beest was thuisgekomen.

Dag Jeff! Je bent nu 31. Dat is al oud. Dus nu moet ik je dringend van alles vertellen over hoe je een goede papa moet zijn. Heb je al een zoon? Dan moet je heel goed naar me luisteren. Ik wil niet dat je hem een kat koopt als je hem een hond hebt beloofd. Snap je? Een hond is geen kat. Zul je dat onthouden? Of je kunt ook helemaal niks beloven. Dat is ook mogelijk. En dan kun je opeens toch een hond voor hem kopen als hij tien is. Maar als je dat beloofd hebt, dan moet je het doen. Niet opeens afkomen met smoesjes zoals 'een kat is veel gemakkelijker' of 'we gaan te vaak op reis en wat moeten we dan met de hond' of 'de omheining is stuk' of 'hij zal blaffen naar de hond van de burens' of 'je ruikt je kamer nooit op, hoe kun je dan voor een hond zorgen' of 'nu hebben we een kat en kunnen we geen hond meer kopen'. Ja, dat heeft papa echt gezegd. Vraag het hem maar de volgende keer dat je hem ziet.

Jeff staaarde naar het mailtje. Zou hij dat echt naar zichzelf sturen, twintig jaar vooruit in de tijd? Hij kon zich niet voorstellen dat hij er dan nog zou zijn, dezelfde Jeff maar helemaal anders. Hij zou getrouwd zijn en een zoon hebben die om een hond vroeg. Of misschien een dochter ook. Zouden meisjes van honden houden?

En als je ook een dochtertje hebt, mag je haar natuurlijk een kat geven op haar verjaardag. Van mij mag dat. Maar je moet goed onthouden dat katten en honden best samengaan. Zorg er dan wel voor dat de hond er eerst is, begrepen? En dan pas de kat. Meisjes moeten leren wachten. Dat vind ik.

Hoe zou het zijn

Hoe zou het zijn om een zus te hebben? Nee, liefst geen oudere zus. Oudere zussen zijn bazig. Die willen ook een beetje mama voor je zijn. En zeggen ook dat jij je kamer moet opruimen. Of dat je mevrouw de Hond niet in haar bed mag laten slapen. Jeff ziet zijn zus al voor zich. Zo'n gillende draak met een rode make-upmond en wapperende wimpers.

'Wie heeft die kat in mijn kamer binnengelaten?' zou ze roepen. 'Al zijn vieze vlooiën in mijn bed!'

'Ik niet,' hoorde Jeff zich in gedachten zeggen terwijl hij mevrouw de Hond uit haar klauwen redde.

'Je liegt! Je liegt dat je zwart ziet!' Ze sloeg haar lange roze nagels naar hem uit.

Nee, weg met die oudere zus. Hij toverde een jonger zusje in zijn gedachten. Dat zou fijn zijn. Een zusje dat naar je opkijkt en achter je aan dreunt.

‘Mag mevrouw de Hond ook eens in mijn bed slapen, grote broer Jeff?’

‘Natuurlijk wel, klein zusje! Maar dan moet je me wel jouw stukje chocolade geven!’

Hoe zou het zijn om nooit alleen thuis te komen na school?

Hij zou een boterham voor zusje maken en haar met haar huiswerk helpen. En haar aan het schrikken maken, want ze zou vast wel bang zijn in het donker. Met een laken over zijn hoofd haar kamer binnensluipen.

‘Raah!’

‘Wei! Wei! Grote broer stout, grote broer pest me!’

‘Jeff, wat heb je nu weer uitgespookt? Verdorie toch, laat je zusje nu eindelijk eens met rust.’

‘Ze heeft mijn nieuwe helikopter met afstandsbediening stuk gemaakt, mama!’

‘Daar kan ze toch niets aan doen! Ze is gewoon nog erg klein. Als je nu eens wat beter opruimt in plaats van alles op de grond te laten slingeren.’

Weg kleine zus! Geen meisjes in mijn huis!